

Javier Echevarría berättar om Opus Deis grundares död

Med anledning av att det gått 30 år sedan Opus Deis grundare dog, återger vi här nedan ett parti ur boken Memoria del Beato Josemaría Escrivá (Minnen från den salige Josemaría Escrivás liv), av biskop Javier Echevarría, där Opus Deis prelat berättar om den helige Josemaría och hur ”hela hans liv grundades på bönen”.

2005-06-25

Det hände inget särskilt när han dog, hans dödsfall var lika naturligt som hans liv hade varit. Under sina sista månader på jorden hade han känt en allt starkare längtan efter att få möta Gud ansikte mot ansikte, även om, det har jag redan sagt er, detta inte betydde att han önskade dö. På morgonen den 26 juni 1975 uppförde han sig stilla och sansat som den vars själ är helt vänd mot Gud. Han avfärdade som oviktigt missödet han varit med om i Castelgandolfo och till och med skämtade om det och kallade det en struntsak: ”Jag gör inget annat än besvärar er”, sade han och bad oss att förlåta honom för det obehag han vållat oss.

Jag vet inte om han anade att hans stund hade kommit. Vad jag däremot vet är att han handlade så som han

alltid gjort när han varit i stor fara: genom att överlämna sig i Guds händer, övertygad om att Gud, som är den allsmäktige och älskande Fadern, alltid ger oss det som han vet är det som är bäst för oss.

Jag kan aldrig nog framhålla att det som var grunden för hans apostolat var den ständiga bönen och en oupphörlig självtukt. Dessa kriterier överförde han till sina barn, Opus Deis söner och döttrar, som också de bygger sina liv på bönen.

År 1972 åkte vi förbi Logroño, där vi besökte katedralen, som populärt kallas för "den Runda". Han bad under besöket och också påminde han sig glädjefyllt och med stor tacksamhet de stunder som förflutit här inför sin Herre och Gud: "Vad många timmar jag tillbringat här!" Jag blev imponerad av att hans minne av kyrkan ännu efter 50 år var så starkt. Efter att ha bett en lång

stund inför tabernaklet, gick vi långsamt längs med sidokapellerna. Det syntes i hans blickar, gester och ord att han tänkte med kärlek på åren han tillbringat där och som Gud valt till att bereda sig en plats i hans hjärta och på så sätt gjort att han valt att bli präst.

År 1956, hade han skickat iväg don Álvaro del Portillo till Spanien för att utföra olika ärenden. Efter några dagar kom ett kort till Rom där don Álvaro berättade att allt det han blivit ombedd att göra verkade att gå bra, tack vare medhjälparnas böner. Opus Deis grundare avbröt läsningen, lyfte blicken från brevet och gav don Severino Monzó och mig följande kommentar: Det är vackert det han skriver, för han är övertygad – och jag är det också, mina barn, och kommer alltid att vara det – att allt går bra på grund av våra böner. Glöm inte att bönen är medlet som måste föregå, ledsaga och följa alla

våra handlingar här på jorden. Om vi inte gör det, är vi inne på fel väg.

År 1973 övertygade han oss än en gång: Det är nödvändigt att alltid be! Inom Opus Dei kommer bönen alltid i första hand. Innan ni arbetar, lyft upp era hjärtan till Gud. Det gör inget om folk kallar er för överdrivet fromma. Låt dem bara se att ni har bra utbildning och att ni i allt räknar med Gud. Jag tröttnar aldrig på att säga det: Vi måste alltid be, för om vi inte gör det är våra liv inget annat än fuskverk.

Jag glömmer aldrig det som hände en natt när vi just skulle till att göra vår samvetsrannsakan. Han sade då: ”Javi, märk dig detta för hela livet! Det enda sättet som vi inom Opus Dei haft och alltid kommer att ha för att uppnå det vi vill är bönen. Att be, att alltid be, för även om det verkar som om vi i själva det ögonblicket har alla mänskliga medel till vårt förfogande,

så har vi det inte! Detta är Opus Deis innersta väsen: bönen.”

Javier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, sidorna 189-191.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/javier-echevarria-berattar-om-opus-deis-grundares-dod/> (2026-03-15)